

## Homilie při svěcení

Milý biskupe Tomáši, milí spolubratři v biskupské, kněžské a jáhenské službě, milí bratři a sestry, vzácní hosté, i vy všichni, kteří jste s námi spojeni prostřednictvím obrazovek a rozhlasu.

Za chvíli začne velká historická událost, biskupské svěcení. Liturgie, která se v této katedrále, ani v žádném jiném kostele naší diecéze dosud nikdy nekonala. Máte v rukou knížečky, ze kterých můžete tento nádherný obřad dobře sledovat a aktivně se ho účastnit modlitbou a zpěvem. Přesto je důležité, abychom si hlouběji uvědomili závažnost této slavnosti.

Osoba biskupa je v církvi velmi důležitá. Je nástupcem apoštolů a nese na sobě, aspoň v církvi katolické, pravoslavné a starých východních církvích, apoštolskou posloupnost. To znamená, že jeho svěcení je po staletích předáváno v živé tradici od jednoho biskupa k druhému, v jednotě s celým kolegiem biskupů, v katolické církvi navíc reprezentovaným i konkrétní jednotou všech s nástupcem Petrovým, římským papežem. Tato apoštolská posloupnost zaručuje autentičnost a plnost všech darů, které Pán Ježíš dává své církvi. Především kněžského svěcení a s ním spojené moci sloužit mši svatou a zprostředkovat tak Eucharistii, Tělo a Krev našeho Pána, ten nejdůležitější a nejvydatnější pramen, který je nám dán k udržení a posílení našeho živého a hlubokého společenství s Bohem, skrze Ježíše Krista v síle Ducha Svatého. A patří k tomu i další velký dar, moc odpouštět hříchy a tak odstraňovat zlobu, kterou jsme se sami zatížili zneužitím vlastní svobody a dát nám tak možnost žít opět v pokoji a svobodě Božích dětí.

Biskup je ve své diecézi prvním zástupcem Ježíše Krista. Z toho vyplývá, že má nejvyšší odpovědnost za hlásání Božího slova, tedy za to, aby se slovo Písma svatého co nejvíc rozšířilo, lidé je četli a dobře vysvětlované i chápali a žili podle něj. Má nejvyšší odpovědnost za vedení Božího lidu, tedy všech, kteří chtějí patřit ke Kristu a k církvi. Má jim svým příkladem a svými slovy ukazovat cestu Kristova následování v plnění vůle Boží a v uskutečňování vzájemné lásky. Má také nejvyšší odpovědnost za posvěcování Božího lidu, to znamená zprostředkování Božích darů udělovaných mocí Ducha Svatého skrze svátosti církve; tedy křest, biřmování, Eucharistii, svátost smíření, svátost nemocných, svátost kněžství a svátost manželství. Bez těchto Božích darů, bychom totiž nebyli schopni nic dobrého vykonat a podléhali bychom náporům zla a Zlého, tedy ďábla. To vše je velmi hezky naznačeno v prvním čtení z proroka Izaiáše, které jsme před chvílí slyšeli. Jsou to slova, která přijal za svá i Pán Ježíš a prohlásil, že se na něm naplnila. Mají se tedy naplnit i na jeho biskupech a jejich spolupracovnících, především kněží a jáhněch.

Přes tuto velkou odpovědnost a Boží dary, které biskup skrze Ducha Svatého dostal při svěcení a dostává je od něho stále po celý život podle potřeby a úkolů, které před ním jsou (to je tak zvaná stavovská milost, kterou dostává každý člověk pro zvládnutí úkolů a povinností své služby a svého života), tedy i přes tyto velké dary zůstává biskup člověkem podrobeným slabostem a hříchům jako každý. A proto potřebuje neustálé doprovázení v modlitbách. Všimněte si, jak pokorný papež František při každé příležitosti prosí o modlitbu. A proto vás všechny jménem biskupa Tomáše v tuto chvíli prosím o neustálou modlitbu za něho. Od této mše svaté bude modlitba za něho znít v diecézi při každé eucharistické modlitbě, kde vystřídá moje jméno. Ale je třeba se za něho stále modlit. Možná, že vám v něčem nebude sedět, bude mít jiný názor než vy, modlete se za něho. Jistě z něho budete v mnohém ohledu nadšeni, i tehdy se za něho modlete. Neste ho tedy v zájmu církve, i ve vašem vlastním zájmu, neustále na svých sepjatých rukou.

A nyní se obracím k tobě, milý bratře, biskupe Tomáši. Nejprve chci připomenout několik dat. Dnes je to 672 let, kdy pražské biskupství, matka našeho plzeňského biskupství, bylo povýšeno papežem Klementem VI. na arcibiskupství. A je to 66 let, kdy tvůj světitel, který tě vysvětil na kněze, arcibiskup Otčenášek, byl tajně vysvěcen na biskupa. Díky Bohu, jsou tyto těžké doby za námi a my se radujeme ze svobody.

Vraťme se k textům Písma. O prvním čtení jsem již mluvil, vztahuje se i na tebe. Druhé čtení se tě týká snad ještě víc. Tvoje relativní mládí je přednost, která ti přináší dostatek energie pro vše, co tě čeká. I pro práci na sobě, která je potřebná stále. A pokroky této práce na sobě mají být všem zřejmé, jak píše svatý Pavel Timotejovi a dnes také tobě.

Rád bych však soustředil naši pozornost na evangelium. Jsme zvyklí ho slýchat v souvislosti s papeži. Zmrtvýchvstalý Ježíš se ptá prvního papeže, Petra, zda ho miluje. A teprve po kladné Petrově odpovědi mu svěřuje svoje věřící následovníky, svoje ovečky. A ptá se ho třikrát. Možná proto, že ho Petr předtím třikrát zapřel, ale spíš proto, že je to tak důležitá podmínka jeho budoucí služby, že ji nelze jen tak snadno přejít. A platí pro každého, kdo má v církvi odpovědnost, a tedy i pro tebe.

Křesťanství je mimořádné náboženství. Má jeden ústřední bod, kolem kterého se vše otáčí, a tím je pravý Bůh a pravý člověk Ježíš Kristus, jediný prostředník mezi lidmi a Bohem. Proto kvalita víry a života každého křesťana podstatně závisí na jeho vztahu k Ježíši Kristu. To platí pro nás pro všechny, milí bratři a sestry, a tím spíš pro toho, kdo má v církvi nějakou odpovědnost. Čím větší odpovědnost, tím intenzivnější by měla být jeho láska ke Kristu. Proto se nemůžeme divit, že Petra, kterému dal Ježíš nejvyšší odpovědnost, se ptá, zda ho miluje víc než ostatní. A tebe se teď, milý Tomáši, ptá, zda ho miluješ nejvíc z nás ze všech, které ti v diecézi svěřuje. Je to náročné, vid'?' Proto jsem si zvykl Pána Ježíše prosit, aby mi dal co největší lásku k němu samotnému, takovou, jaké jsem jen schopen.

Vím, že ti neříkám nic nového, protože i biskupské heslo, které sis vyvolil, svědčí o tom, že to chápeš. Tvoje heslo "kdo miluje, poznává Boha", je vzato z širšího textu 1. Janova listu, 4. kapitoly. Poslechněme si verše 7. a 8.: "Milování, milujme se navzájem, protože láska je z Boha, a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznává Boha. Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska." Slovo milovat je tu použito ve dvojím rozměru. Milovat Boha a milovat se navzájem. Čím více tedy budeme milovat Ježíše, tím víc budeme milovat Boha a také ho poznávat. Totiž poznávat ho jako nejdokonalejší společenství vzájemné lásky tří božských Osob, Otce, Syna a Ducha Svatého, a chápat, že toto božské společenství je modelem pro každé společenství lidské. Proto by předpokladem každého dobrého lidského společenství měla být vzájemná láska. Vzájemná láska jako vyprošovaný dar Ducha Svatého. Snažme se všichni o to, aby to platilo pro společenství plzeňské diecéze a aby naše diecéze vyzařovala tuto lásku i na všechny lidi zde v západních Čechách. A samozřejmě ty, Tomáši, jako náš biskup musíš být v čele se svojí láskou, pokornou, sloužící a všechny přijímající. Z vlastní zkušenosti, kdy jsem se o to se svými omezenými silami snažil, mohu dosvědčit, že to podivuhodně funguje, že to stojí za to. Budu tě v tom podporovat a pomáhat ti, protože lidé kolem nás lásku, přijetí a pochopení velice potřebují a my si tyto obrovské Boží dary, které jsme bez vlastních zásluh dostali, nemůžeme nechat pro sebe. Opět to, milí bratři a sestry, platí pro nás pro všechny, nejen pro biskupy. Ale na biskupech je to hodně vidět, proto musejí být v čele tohoto proudu vzájemné lásky ke všem.

Milý biskupe Tomáši, předávám ti tedy tuto diecézi, se kterou jsem byl téměř třicet let zasnouben a sloužil jí se svými dary i slabostmi. Symbolem tohoto předání bude vzácná biskupská berla z olivového dřeva, dar k mým sedmdesátým narozeninám od našeho kněze P. Martiše, který ji díky svému známému přivezl z Vatikánu, z pozůstalosti svatého Jana Pavla II. Ten ji dostal při návštěvě Svaté země. Je tedy velmi šťastné, že jsme se dohodli, že to bude berla plzeňských biskupů, kteří si ji, dá-li Bůh, budou s diecézí předávat.

Kéž svatý Jan Pavel II. který naši diecézi založil a mne jmenoval jejím prvním biskupem a měl nás, českou církev velmi rád, je naším nebeským ochráncem. A kéž Matka Boží, která zde nad námi září v krásné podobě Plzeňské Madony, kterou naši předkové zde po staletí uctívali a prosili a bývali velmi často podivuhodně vyslyšeni, tebe i celou diecézi s velkou láskou chrání. Amen.